RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 129.673 van 24 maart 2004
in de zaak A. 50.916/X-8879.

In zake : de n.v. Joan EERDEKENS,
gevestigd te 9800 DEINZE,
Emiel Clauslaan 87

tegen :

het Vlaamse Gewest,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat P. AERTS,
kantoor houdende te 9000 GENT,
Coupure 5.

D E R A A D V A N S T A T E, Xe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat de n.v. Joan EERDEKENS op 30 maart 1993 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van het besluit van 1 december 1992 van de Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, houdende inwilliging van het beroep van de gemachtigde ambtenaar tegen het besluit van 16 april 1992 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen waarbij haar de vergunning wordt verleend voor het verbouwen van een garage aan de Emiel Clauslaan te Deinze, op een perceel kadastraal bekend Sectie C, nr. C 70e/f;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Adjunct-Auditeur W. WEYMEERSCH;

Gelet op de beschikking van 12 mei 1999 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de regelmatig gewisselde laatste memories;

Gelet op de beschikking van 11 februari 2004 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 5 maart 2004;

Gehoord het verslag van Staatsraad G. DEBERSAQUES;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat B. RAES die, loco Advocaat L.-J. MARTENS verschijnt voor de verzoekende partij, en van Advocaat P. AERTS, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur P. BARRA;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat aan de verzoekende partij op 27 juli 1965 een bouwvergunning is verleend voor de oprichting van een garage, zijnde 20 m breed, met een diepte van 23 m en op een afstand van 57 m van de openbare weg; dat de verzoekende partij echter een garage (hierna: werkhuis nr. 1) opricht met een breedte van 20 m, met een diepte van 18,06 m, op 5 m van de achterste perceelgrens en op een afstand van ongeveer 41 m van de openbare weg; dat de verzoekende partij op 29 november 1983 een aanvraag bij het college van burgemeester en schepenen van de stad Deinze indient voor de verbouwing van de garage, waarbij enerzijds een magazijn over een breedte van 15,35 m in de 5 m diepe achterliggende strook achter het onderwijl op 12 april 1972 vergund werkhuis nr. 2 is gepland en anderzijds de verhoging wordt gevraagd van een wederrechtelijk opgericht magazijn, hetwelk achter het werkhuis nr. 1 is gelegen; dat, op ongunstig advies van de gemachtigde ambtenaar, het college van burgemeester en schepenen van de stad Deinze op 3 april 1984 de bouwvergunning weigert; dat de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen op 29 juni 1984 het door de verzoekende partij ingediend hoger beroep inwilligt; dat de Raad van State bij arrest nr. 36.076 van 20 december 1990 deze beslissing van de bestendige deputatie vernietigt; dat de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen opnieuw uitspraak doet over het ingestelde administratieve beroep, en op 16 april 1992 het door de verzoekende partij ingediend hoger beroep inwilligt; dat op 1 december 1992 de Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden het hoger beroep van de gemachtigde ambtenaar inwilligt en de voornoemde door de

bestendige deputatie verleende bouwvergunning vernietigt; dat dit de thans bestreden beslissing is;

Overwegende dat de verwerende partij in haar memorie van antwoord aanvoert, dat "de aangetekende zending door de Administratie voor Ruimtelijke Ordening en Huisvesting aan de verzoekende partij (...) op dinsdag 26 januari 1993 (gebeurde) (...), zodat de verzoekende partij geacht wordt het te hebben ontvangen op 27 januari 1993", dat derhalve het verzoekschrift tot nietigverklaring van 30 maart 1993 laattijdig is ingesteld;

Overwegende dat de verzoekende partij in haar memorie van wederantwoord repliceert dat de bestreden beslissing pas op 1 februari 1993 aan haar werd betekend, dat weliswaar "op de begeleidende brief de datum van 26 jan(uari) 1993 is vermeld, maar daarmee (...) geenszins (is) bewezen dat de brief op die dag voor aangetekende zending ter post werd aangeboden";

Overwegende dat het administratief dossier geen aangetekende zending bevat van de kennisgeving van de thans bestreden beslissing; dat de verwerende partij enkel verwijst naar de brief van 26 januari 1993 waarmee de bestreden beslissing werd aangezegd, doch nalaat het bewijs van de aangetekende zending te leveren; dat derhalve de exceptie niet kan worden aangenomen;

Overwegende dat de verzoekende partij in een enig middel de schending aanvoert van de "miskenning van (de) gevestigde individuele rechtstoestand", dat zij dit toelicht als volgt :

> "Bij haar beslissing van 16 april 1992 heeft de Bestendige Deputatie oog gehad voor de bouwvergunning die, na gunstig advies van de gemachtigde ambtenaar, op 2 augustus 1965 werd verleend door het College van Burgemeester en Schepenen, dat de bouwvergunning verenigbaar achtte met de onmiddellijke omgeving.
>
> Er moet objectief worden vastgesteld dat deze bouwvergunning nooit werd betwist, definitief is geworden en niet vervallen en dat hieruit subjectieve rechten voortspruiten in het kader van de vestiging van individuele rechtstoestanden.
>
> Verzoekster heeft toen echter haar constructie beperkt gehouden en niet de oppervlakte en de hoogte ingenomen die waren toegestaan.
>
> De betwiste bouwvergunning overschrijdt die oorspronkelijke toegestane afmetingen niet. In die omstandigheden is het juridisch onaanvaardbaar dat de Gemeenschapsminister zich thans aansluit bij de visie van de gemachtigde ambtenaar die stelt dat vanuit technisch-stedebouwkundig oogpunt de voorgestelde bebouwing op de achterste perceelsgrens, met een hoogte van 4m en het gebruik van betonnen prefabelementen, onaanvaardbaar zou zijn.

Latere uitbreidingen werden bekomen op grond van regelmatig ingediende bouwaanvragen.";

Overwegende dat de verwerende partij in haar memorie van antwoord repliceert dat "de verzoekende partij (...) het verkeerd voor (heeft) waar zij poogt uit de vergunning van 2 augustus 1965 subjectieve rechten te putten om de nadien gevraagde uitbreiding toegekend te zien en te verkrijgen", dat de verzoekende partij bovendien uit het oog verliest dat de stedenbouwkundige toestand van het kwestieuze perceel inmiddels is gewijzigd, dat sinds de toekenning van de vergunning van 2 augustus 1965 het gewestplan Oudenaarde is vastgesteld, hetwelk het betreffende perceel in woongebied legt;

Overwegende dat de verzoekende partij in haar memorie van wederantwoord repliceert dat "driekwart van de afwerking van de verbouwing volgens het plan 1965, is uitgevoerd in 1972 vooraleer het gewestplan bij K.B. van 14 februari 1977 is vastgelegd en dat men aldus met een bril van toen en niet met een bril van 1992 of 1993 moet oordelen";

Overwegende dat de verzoekende en de verwerende partij in hun laatste memories niets wezenlijks aan het voorgaande toevoegen;

Overwegende dat het werkelijk voorwerp van het enig middel is afgeleid uit de schending van de subjectieve rechten van de verzoekende partij, met name uit de "miskenning van gevestigde individuele rechtstoestand" die zij meent te kunnen putten uit een op 2 augustus 1965 verleende bouwvergunning die evenwel, naar ze zelf stelt, niet volledig werd uitgevoerd; dat krachtens artikel 144 van de Grondwet geschillen over burgerlijke rechten bij uitsluiting tot de bevoegdheid van de rechtbanken behoren; dat ambtshalve wordt vastgesteld dat de Raad van State niet bevoegd is om dit middel te onderzoeken; dat het enig middel niet ontvankelijk is; dat het beroep dient te worden verworpen,

B E S L U I T :

<u>Artikel 1</u>.

Het beroep wordt verworpen.

<u>Artikel 2</u>.

De kosten van het beroep, bepaald op 99,16 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vierentwintig maart 2004, door de Xe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. BOVIN,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
	G. DEBERSAQUES,	staatsraad,
	C. ADAMS,	staatsraad,
Mevr.	A. TRUYENS,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

A. TRUYENS. **J. BOVIN.**